

Formandsberetning 2016

af Katrine Winkel Holm

Velkommen til Trykkefrihedsselskabets generalforsamling 2016.

Sidste år fandt vores generalforsamling sted i skyggen af terrorangrebene i København og Paris.

I mellemtiden er terrorangrebet i Paris blevet overhalet af et nyt og voldsommere terrorangreb. Resultatet er, at Frankrig har befundet sig i undtagelsestilstand siden november. Borgernes ellers grundlovssikrede rettigheder er altså midlertidigt sat ud af kraft, forsamlingsfriheden kan suspenderes, moskéer lukkes fra den ene dag til den anden - og bliver det også. Så alvorlig er situationen i Frankrig og ifølge den franske premierminister, Manuel Valls kan undtagelsestilstanden meget vel komme til at vare op til 30 år (!)

Hvem ved, hvornår Danmark kommer til at opleve noget lignende? Hvem ved, hvad der er sket, når vi mødes her om et år?

Der er brug for mere end snak

I Danmark underkaster alle aviser og medier sig nu islams billedforbud. Frygten er blevet avisredaktør; det blev klart ved 10års jubilæet for Muhammedtegningerne i september.

Spørgsmålet er altså ikke længere, hvordan vi forsvare yringsfriheden, men hvordan vi genvinder den del af den, vi har tabt.

Spørgsmålet er, hvordan vi redder den fra at blive kørt over i en fremtidig krisesituation, hvor yringsfriheden vil blive betragtet som en luksus, man ikke synes, man har råd til.

Med andre ord: Skal yringsfriheden reddes, skal der mere end snak til. Der skal mere end ord til at forsvare det frie ord.

Derfor slår vi i Trykkefrihedsselskabet for tiden til lyd for *ytringsfrihedsrealisme*.

Der er brug for, at ytringsfriheden forsvares, dér hvor den er truet. Og at forsvaret tager udgangspunkt i en nøgtern analyse af trusselvurderingen.

Det er grunden til, at islamkritik og kamp for ytringsfrihed ofte går hånd i hånd.

De færreste er længere i tvivl: Den mest akutte trussel mod det frie ord udgår fra islam og fra de hastigt voksende muslimske parallelsamfund.

De fleste ved nu, at mange moskéer som f.eks. Grimhøj Moskéen er udklækningskaserner for både terrorister og hellige krigere som denne uges omtalte Victor.

Havde det ikke været for dem, ville en lang række danskere ikke være mandsopdækket af PET – et tal, vi roligt kan regne med, vokser.

De seneste - absolut ikke overraskende - afsløringer af moskéerne har åbnet manges øjne for det, Trykkefrihedsselskabet har hævdet i 10 år.

Noget må gøres, mener de fleste NU. Men så snart forslagene lægges frem, skydes de ned i ytringsfrihedens navn af ytringsfrihedsidealisterne. Ligeså sikkert som amen i kirken toner Jacob Mchangama frem på skærmen og hævder, at man forråder ytringsfriheden, hvis man aktivt ønsker at sætte en bremse for ødelæggelsen af vores frihed og vores land.

Det er f.eks. et overgreb på ytringsfriheden, hvis vi ønsker at holde opflammende kalifatforkyndere ude af landet.

Og det er et overgreb på ytringsfriheden, hvis vi ikke kaster statsborgerskaber i grams til udlændinge, der ønsker vores Grundlov og frihedsrettigheder ad helvede til.

Begge påstande er ganske enkelt noget vrøvl, også rent begrebsligt. At nægte ikke-statsborgere indrejse er *ikke* et overgreb på ytringsfriheden. Vi har suveræniteten over vores eget territorium, og ønsker vi at beskytte det mod frihedsomstyrtende demagoger, er vi i vores gode ret til at gøre det. Det forhindrer ikke kalifatforkynderen i at ytre sig herfra og til dommedag – et andet sted.

På samme måde med statsborgerskabet. Folketinget har ikke alene ret, men efter min mening også pligt til at sørge for, at ingen kalifat-tilhængere får indfødsret.

Folketinget har i det hele taget pligt til aktivt at beskytte det frie ord. Til at bygge et plankeværk omkring ytringsfriheden, hvor den kan trives og vokse i fred – hvor vi kan ytre os uden frygt.

Til en begyndelse foreslår vi i Trykkefrihedsselskabet fire tiltag:

1. Begræns adgangen til indfødsretten: Intet statsborgerskab til kalifat-tilhængere.
2. Forbyd indrejse for imamer, der forkynder, at frihedsrettighederne skal gå ad helvede til og som ønsker en omkalfatring af den demokratiske orden og afskaffelse af frihedsrettighederne.
3. Stram op på udvisningsreglerne - og
4. Først som sidst: Få styr på grænsen og stop masseindvandringen.

For åbne grænser æder ytringsfriheden op.

Det faktum må vi prøve at få vores politikere til at forstå – og vi må prøve at få dem til at handle derefter. Det haster.

Indre anliggender

Vender vi blikket fra ytringsfrihedens aktuelle, trængte situation til vores egen, så går det anderledes godt.

Vi oplever medlemsfremgang. Vi har holdt syv møder i det forgangne foreningsår, alle velbesøgte. Og et enkelt i Aarhus. Og så lykkedes det helt at stjæle dagsordenen for Folkemødet takket været vores invitation af Geert Wilders. Men vi fik hårde ord med på vejen.

Ifølge Bertel Haarder var vores invitation ”misbrug af Folkemødet”.

»Det er«, lød det fra Haarder, »så træls, at Trykkefrihedsselskabet overhovedet ikke ser på hverken de politimæssige, de økonomiske eller de folkelige omkostninger ved, at de misbruger Folkemødet på den måde.«

Med andre ord: Fordi islamister truer Wilders på livet, er det misbrug at invitere ham til et møde, der fejrer demokratiet og det frie ord.

Venstreløvens opførsel var ikke imponerende.

Jeg tror, jeg taler på hele bestyrelsens vegne, når jeg siger, at det krævede brede skuldre at modstå det pres, vi i Trykkefrihedsselskabet var under i foråret. Det kunne vi sagtens klare, men spørgsmålet er, hvordan chancerne for at holde den slags møder bliver i fremtiden.

For hvis det er så besværligt og så upopulært at gennemføre den slags arrangementer, er der selvfølgelig kun få eller ingen, der orker at gøre det. Hvis frygten forklædt som moralsk forargelse får lov til at sætte dagsordenen, forærer vi Allahs soldater en kolossal sejr, der kun vil give dem mere blod på tanden.

Vi har allerede spændende arrangementer for det kommende år i støbeskeen. Jeg skal ikke trætte med opremsninger, blot nævne, at vores næste udenlandske gæst er den britiske filosof, Roger Scruton, som faktisk er lidt af et verdensnavn. Han modtager Sappho-prisen d. 14. maj og ikke 16. april. Det er et arrangement, vi laver i samarbejde med CEPOS, som vi har fået en fin arbejdsrelation til.

Ligesom sidste år har vi måttet trække på frivillige hjælpere, udover bestyrelsen. De udgør vores faste korps af hjælpere, og vi skylder dem stor tak.

Det gælder os alle jer, der trofast år ud og år ind betaler jeres kontingent. Uden jer var der intet Trykkefrihedsselskab. Vi skylder også jer en varm tak.

Endelig vil jeg gerne takke bestyrelsen for den store arbejdsindsats i det forgange år.

Vores bestyrelsesmøder er muntre, også selv om diskussionerne en gang imellem er

højlydte. Det er en fornøjelse at arbejde sammen med jer.

I dag er store skiftedag i bestyrelsen. Af de fire bestyrelsesmedlemmer, der er på valg, er jeg den eneste, der genopstiller.

Dan Ritto forlader Udkigsposten på vores hjemmeside og også Jesper Rosenløv forlader bestyrelsen. Tusind tak til jer begge for jeres indsats og for godt kammeratskab i bestyrelsen.

Endelig forlader Kit Louise Strand bestyrelsen, fordi hun til sommer flytter et par år til USA.

Det er ingen hemmelighed, at det ikke var med ubetinget begejstring, vi i bestyrelsen modtog den nyhed. Kit har været sekretær, siden hun blev valgt ind i 2008, og har – som I næsten alle ved – været helt central i Trykkefrihedsselskabets arbejde. Vi håber ikke, du har været uundværlig – for så ser det sort ud for Trykkefrihedsselskabet.

Jeg vil gemme nogle af roserne til bagefter, hvor vi holder en særskilt reception for Kit. For hun fortjener en stor hyldest for sin indsats.

Heldigvis er der nye kræfter, der har meldt sig under fanerne og er klar til at stille op til bestyrelsen.

Det efterfølgende valg vil vise, hvordan bestyrelsen sammensættes, men jeg glæder mig allerede til samarbejdet.

Det bliver ganske givet et spændende arbejdsår, der kommer til at byde på mange overraskelser.

Katrine Winkel Holm

19. marts 2016

